

[Ivar Hansen]

gen for den sidste koncessionsaftale, som blev indgået mellem regeringen og DUC for ca. 1 år siden.

Vores endelige stillingtagen til lovforslaget vil altså afvente, at vi får detaljerne nærmere belyst.

Kalnæs (SF):

Da vi for et års tid siden havde til behandling, hvordan man skulle lave den ny undergrundslov, tog man også spørgsmålet om beskatning af de indtægter, der kunne komme ved olie- og gasindvinding, op til diskussion, og det havde til resultat, at der blev indføjet et afsnit i den betænkning, som blev afgivet om undergrundsloven. Den blev afgivet den 21. maj 1981, og i det afsnit, som vi bl.a. krævede skulle ind, blev det slået fast, hvilke principper en kulbrintebeskatning skulle hvile på. Det er rundt regnet de principper, som ligger til grund for det lovforslag, der er fremme i dag.

Det blev dengang slået fast, at den kulbrintebeskatning, der skulle være tale om, skulle virke fra den 1. januar 1982. Det lå helt fast allerede i maj 1981.

I november 1981 fik vi principperne nærmere at vide. Der kom et notat fra skatteministeren, som i detaljer fortalte, hvordan den nye beskatning af kulbrinteindtægter skulle være. Dermed havde vi altså på det tidspunkt fuldstændigt kendskab til, hvad dette lovforslag, som nu er til behandling, skulle indeholde, og det blev igen slået fast, at denne lovgivning skulle virke fra den 1. januar 1982.

Derfor forekommer det mig fuldstændig urimeligt, når repræsentanter for firmaet A. P. Møller nu kommer og siger, at det er i strid med deres forudsætninger, at det er overraskende, og at de er forurettede over, at man nu kommer og vil lave en beskatning af deres indtægter ved olie- og gasindvindingen.

Det ville tværtimod være helt urimeligt, hvis man ikke lavede en sådan beskatning – og ikke lod den virke fra den 1. januar 1982, som det hele tiden har været meningen, og som alle har vidst det har været meningen.

Den beskatning, der skulle til efter det, der blev skrevet i betænkningen i maj sidste år, var en beskatning, som skulle svare til den, der er i den norske og i den engelske del af Nordsøen. Spørgsmålet er så, om det forslag,

der nu ligger her, indfrier det, der står i betænkningen fra dengang.

Her er det ikke så afgørende, hvordan man får pengene ind ved den olie- og gas-skat. Det kan være igennem en produktionsafgift, det kan være igennem selskabsskat, og det kan være igennem en særlig kulbrintebeskatning. Det afgørende er den totale statsandel. Hvor meget går der til dem, som foretager indvindingen, og hvor meget kommer der til samfundet? Her er det sådan, at produktionsafgiften i både Norge og England er højere, end den er i Danmark. Ser vi på selskabsbeskatningen, er den også højere i både Norge og England, end den er i Danmark; den er 40 pct. i Danmark, og den er godt 50 pct. i de to andre lande. Derfor er det for os helt klart, at en kulbrintebeskatning må være krassere, må være stærkere i Danmark, end den er andre steder, netop fordi vi har en lav afgift på de andre områder. Det er ikke tilfældet her, og det betyder, at det lovforslag, der ligger her, faktisk ikke svarer til, at man har en beskatning, der er helt på linje med den, der gælder i Norge og i England for Nordsøen. Vi mener derfor, at lovforslaget bør skærpes, så der kan blive tale om en marginalbeskatning på samme niveau som i de to andre lande.

Det drejer sig ikke om de små felter, for vi er helt enige om, at for små felter skal der være mulighed for bundfradrag, så det kan blive tillokkende også at gå i gang med de felter, men det drejer sig først og fremmest om de felter, som giver den store fortjeneste.

Vi bekymrer os en hel del om de undvigelsesmuligheder, der er i en sådan lovgivning. Regeringen har gjort en hel del ved at indføre hegn om kulbrinteindtægter og ved at indføre hegn omkring de enkelte felter. Vi har krævet dette, og vi er meget tilfredse med, at man har indføjet det. Men der er ikke taget noget forbehold over for meget høje renteudgifter. Det giver undvigelsesmuligheder. Vi vil i det udvalgsarbejde, som nu skal i gang, arbejde for, at vi får sikret, at man ikke kan undvige den beskatning af indkomsterne ved olie og gas ved at operere med meget store renteudgifter.

Vi er bange for, at det provenu, som er anslået fra skatteministerens side, er større end det, man faktisk får – ikke fordi der er mindre produktion, men fordi der faktisk er undvigelsesmuligheder.